

Arrest

nr. 55 108 van 28 januari 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 15 november 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 15 oktober 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 21 december 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 januari 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U, die de Iraakse nationaliteit bezit, verklaart afkomstig te zijn van Basra in Zuid-Irak. U bent een Arabier en een soennitisch moslim. U zou geen politieke activiteiten hebben ontplooid in Irak. Nog voor de Amerikaanse invasie in Irak in 2003 zou u voor uw oom (A.M.) hebben gewerkt die aannemer en grootgrondbezitter zou zijn geweest in Basra. Lokale boeren bewerkten zijn gronden. Met zijn generator zou hij electriciteit hebben verkocht aan particulieren. U zou als zijn chauffeur en ontvanger hebben gewerkt. Uw oom zou niet politiek actief zijn geweest maar als soenniet relaties hebben onderhouden met de soennitische politieke partij 'Hezb al Islami' in Basra. Kaderleden van deze partij zouden uw oom ondersteuning hebben geboden in zijn hulp aan noodlijdende soennieten in Basra. Uzelf zou uw oom regelmatig naar het partijbureau van 'Hezb al Islami' en naar soennitische moskeeën

hebben begeleid. U en uw familie zouden geen problemen hebben ondervonden in Basra. Wel zou u omstreeks 2009 zijn benaderd door een sjiitische buurjongen én vroegere schoolgenoot met de waarschuwing niet langer voor uw oom te werken. Hij zou hiertoe geen redenen hebben opgegeven. U zou de waarschuwing niet ernstig hebben genomen. Op 10 juli 2009 zou uw oom in zijn wagen zijn doodgeschoten door onbekende gewapende mannen. Vermoedelijk zouden de daders leden zijn van sjiitische milities die de relaties van uw oom met 'Hezb al Islami' kwalijk zouden hebben genomen. Sinds de moord op uw oom zou u zich niet meer veilig hebben gevoeld in Basra. U zou bevreesd zijn hetzelfde lot te zullen ondergaan. Diezelfde dag van zijn moord zou u zijn ondergedoken bij (I.A.), een soennitische vriend van de familie, in Basra. U zou na een week verblijf bij deze vriend naar Bagdad zijn vertrokken. Vervolgens zou u in het bezit van een vervalst Iraaks paspoort Turkije zijn ingereisd en verder illegaal per vrachtwagen naar België zijn doorgereisd. Op 5 augustus 2009 vroeg u asiel aan in België.

B. Motivering

Er dient door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) te worden opgemerkt dat de hoedanigheid van vluchteling u niet kan worden toegekend.

Vooreerst dient opgemerkt dat u de problemen van uw oom wijt aan de banden die hij onderhield met het soennitische 'Hezb al Islami'. U bleek echter niet in staat te zijn enige details te geven over de inhoud of de aard van zijn contacten met 'Hezb al Islami'. U kwam hieromtrent niet verder dan een opsomming te geven van een vijftal kaderleden waarmee hij relaties zou hebben onderhouden. U gevraagd naar de precies functies van deze vijf personaliteiten kan u dit slechts duiden voor twee van hen. U verklaarde slechts in algemene en vage bewoordingen dat deze prominenten uw oom zouden hebben bijgestaan in de ondersteuning van de soennitische minderheid in Basra. Wat dit dan concreet inhield kon u niet uitleggen (zie gehoorverslag CGVS 1, p. 3 en CGVS 2, p. 6-7). Uw uitleg voor uw onwetendheid als zou u zelf geen contacten hebben onderhouden met 'Hezb al Islami' en slechts uw oom naar het partijbureau hebben vervoerd (zie gehoorverslag CGVS 2, p. 6-7) is weinig overtuigend. Immers, er kan aangenomen worden dat u als verwant en trouwe medewerker (u verklaarde van voor de Amerikaanse invasie in Irak in 2003 tot de dood van uw oom in juli 2009 voor hem te hebben gewerkt) door uw oom bent ingelicht omtrent de aard van zijn contacten met 'Hezb al Islami' (zie gehoorverslag CGVS 2, p. 7-8). Enige bijzonderheden zou u toch moeten hebben opgevangen, te meer u niet alleen met hem samenwerkte maar jullie ook allemaal onder hetzelfde dak woonden (zie gehoorverslag CGVS 2, p. 6). Dat dit niet het geval is komt weinig geloofwaardig over. Bovendien verklaarde u zich als soenniet betrokken te hebben gevoeld bij uw geloofsgemeenschap in Basra (zie gehoorverslag CGVS 1, p. 5). Ondermeer zou u uw oom ook hebben begeleid tot bij noodlijdende soennieten om navraag te doen of zij hulp nodig hadden (zie gehoorverslag CGVS 2, p. 7). Ook in deze context is het niet logisch dat u niet meer informatie zou hebben opgevangen omtrent de aard van de ondersteuning die de 'Hezb al Islami' via uw oom aan de soennitische geloofsgemeenschap in Basra zou hebben toegezegd of tot welke maatregelen dit zou hebben geleid.

Vervolgens dringt de vraag zich op waaruit werd afgeleid dat uw oom omwille van zijn geloofsovertuiging en omwille van zijn banden met 'Hezb al Islami' werd vermoord en dat bijgevolg de daders moeten gezocht worden binnen één of andere sjiitische militie. Volgens uw verklaringen zou jullie vriend, (I.A.), u hebben gezegd dat hij werd omgebracht door gemaskerde mannen die in het zwart waren gekleed. Dit enkele gegeven geeft nog altijd geen uitsluitel omtrent de motieven of de achtergrond van de daders. Gezien uw oom een rijk man was, aannemer en grootgrondbezitter, kunnen ook totaal andere redenen aan de grondslag hebben gelegen van deze moord. Bovendien is het niet geheel duidelijk hoe (I.A.), die zelf geen getuige was van de schietpartij, bovenstaande te weten is gekomen. U vermoedt dat (I.) werd ingelicht door getuigen van de moord, maar over wie het dan precies gaat, weet u evenmin (zie gehoorverslag CGVS 2, p. 9). Op de vraag of u ook via andere personen heeft getracht meer informatie te krijgen over de moord op uw oom, antwoordt u alweer negatief (zie gehoorverslag CGVS 2, p. 9). Nochtans gaf u aan dat uw oom zich ook steeds liet vergezellen door een zekere (E.), die u niet echt omschreef als zijn bewaker maar toch als een extra persoon die hem ook altijd begeleidde als hij op stap ging. U had aldus via deze persoon kunnen proberen iets meer te weten te komen (zie gehoorverslag CGVS 2, p. 7). Minstens had u bij hem kunnen informeren of hij die bewuste dag uw oom vergezeldde, en zo ja, wat zich precies heeft afgespeeld. Het lijkt er dan ook op dat u weinig moeite heeft gedaan om uw contacten aan te spreken en meer details te krijgen over de aanslag op uw oom, een persoon die u heel toegenegen was. Dit alles is bijzonder merkwaardig en weinig overtuigend.

Zelf vreest u na de moord op uw oom hetzelfde te zullen overkomen. In dit verband dient opgemerkt dat u verklaarde als soenniet persoonlijk nooit problemen te hebben gekend in Basra. Ook jullie gezin zou geen ernstige moeilijkheden hebben ondervonden omwille van hun soennitisch geloof (zie gehoorverslag CGVS 2, p. 8, p. 11-12). Zo zou uw vader enkel tijdens de verkiezingen van 2005 vanwege zijn drukkerij door sjiitische milities onder druk zijn gezet gratis pamfletten af te drukken.

Na de sluiting van zijn drukkerij zou hij met rust zijn gelaten (zie gehoorverslag CGVS 2, p. 8, p. 11-12). Daarenboven, zoals hierboven al werd aangestipt, haalt u geen duidelijke elementen aan waaruit zou kunnen worden afgeleid dat uw oom omwille van zijn geloof werd gedood en niet omwille van andere motieven. Uw vrees lijkt in dezer vrij hypothetisch en wordt onvoldoende gestaafd door concrete feiten of incidenten die zich ten aanzien van uw zouden hebben voorgedaan. U refereert enkel naar éénmalige woordenwisseling met een ex-studiegenoot, een sjiïet, die zich nog voor de dood van uw oom zou hebben voorgedaan. Dit enkele gegeven is dan ook een onvoldoende indicatie van een persoonlijk gevisieerd-zijn.

In dezelfde context verklaarde u dat uw familie zich sinds uw vertrek uit Irak in een soennitische wijk in Bagdad zou hebben gevestigd en bijgevolg Basra heeft verlaten. U wist hierbij niet te vertellen wat hen in concreto heeft doen besluiten om uit Basra te vertrekken. U zou dit alles slechts via een mailbericht van (I.A.) hebben vernomen. Hij zou u geen details of verdere informatie hebben gegeven over de redenen van hun verhuis. (I.A.) zou eerder een poging hebben ondernomen paspoorten aan te vragen voor uw ouders opdat ze de pelgrimage naar Mekka zouden kunnen volbrengen (zie gehoorverslag CGVS 1, p. 1-2 en CGVS 2, p. 6 en 12). Opnieuw is het weinig geloofwaardig dat u naar de reden van hun verhuis niet zou hebben gepeild. Het lijkt erop alsof u weinig interesse aan de dag legt voor wat zich eventueel nog na uw vertrek in Basra en in uw familie heeft afgespeeld. Deze lakse houding doet afbreuk aan de oprechtheid van uw beweerde vrees voor vervolging.

Rekening houdend met bovenstaande bemerkingen heeft u onvoldoende persoonlijke noch concrete elementen aangevoerd die zouden wijzen op een persoonsgerichte of systematische vervolgingsvrees in de zin van de Conventie van Genève. Bijgevolg heeft u niet aannemelijk kunnen maken een vluchteling in de zin van deze Conventie te zijn.

Ter staving van uw asielaanvraag legde u een identiteitskaart, een nationaliteitsbewijs en een rantsoenkaart neer. Deze originele stukken tonen uw identiteit en afkomst uit Basra aan welke hier niet ter discussie staan. U legt ook een origineel attest van woonst neer van uw overleden oom. Dit attest kan toont echter geen verwantschap aan tussen uzelf en de persoon tot wie dit document toebehoorde noch kan dit de door u aangehaalde vluchtredenen staven. Ter staving van de moord op uw oom legde u een overlijdensakte neer waaruit blijkt dat de persoon in kwestie door kogels om het leven is gekomen. Echter, dit document betreft een ingescande kopie en geenszins een origineel (zie gehoorverslag CGVS 2, p. 9) waardoor de bewijswaarde ervan gering is. Bovendien kan uit de akte niet worden afgeleid dat de overledene in de door u opgegeven omstandigheden zou zijn neergeschoten. Ook legde u enkele foto's (via kleurenkopie) neer van zijn lijk. U zou ze via uw vriend (I.A.) per mail hebben ontvangen (zie gehoorverslag CGVS 2, p. 9). Echter, hierbij dient opnieuw te worden opgemerkt dat het zeer bevreemdend is dat u niet wist te vertellen wie de foto's zou hebben genomen. Nogmaals, (I.A.) zou niet bij de feiten aanwezig zijn geweest. Vermoedelijk zou een voorbijganger met zijn mobiele telefoon het lijk van uw oom hebben gefotografeerd. U zou niet weten hoe (I.A.) aan dit fotomateriaal zou zijn geraakt. Uzelf zou hem hieromtrent geen vragen hebben gesteld wat opnieuw zeer opmerkelijk is (zie gehoorverslag CGVS 2, p. 9). Al deze documenten vermogen aldus bovenstaande appreciatie niet in positieve zin om te buigen.

Naast de toekenning van een beschermingsstatus op individuele gronden, kan een Iraakse asielzoeker door het CGVS ook een beschermingsstatus krijgen ten gevolge van de algemene situatie in zijn regio van herkomst. Asielzoekers uit Centraal-Irak krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c Vw. toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio; dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken. De subsidiaire beschermingsstatus wordt bijgevolg niet aan elke Iraakees toegekend.

Uit grondige en uitgebreide research en op basis van een analyse van de beschikbare en geraadpleegde bronnen en literatuur door CEDOCA blijkt enerzijds dat de algemene veiligheidssituatie voor burgers in Irak sinds 2008 opmerkelijk is verbeterd en anderzijds dat deze veiligheidssituatie regionaal erg verschillend is (zie bijgevoegde SRB "Actuele veiligheidssituatie in Centraal-en Zuid-Irak" dd. 20 mei 2010).

De daling van het aantal burgerslachtoffers, een trend die zich vooral heel duidelijk vanaf mei 2008 aftekende (ogenblik waarop een akkoord werd bereikt tussen het Mehdi-leger en de Iraakse overheid), bleef doorgaan in 2009. In 2010 was het aantal veiligheidsincidenten over heel het Iraakse grondgebied in de periode vlak voor de verkiezingen op haar laagste peil sinds vijf jaar en dit ondanks de verhoogde politieke spanning en een aantal belangrijke bomaanslagen o.a. in Bagdad in de aanloop naar de parlementsverkiezingen van maart. Na de verkiezingen zorgde de politieke impasse wel voor grotere onzekerheid en is het geweld vooral in de hoofdstad Bagdad en omgeving gestegen.

Het geweld in Irak neemt verschillende vormen aan. Het geweld werd in 2009 overwegend veroorzaakt door bomaanslagen van diverse aard. Een tweede type van geweld dat heel vaak voorkomt zijn beschietingen ("drive-by-shootings", schietpartijen tussen rivaliserende groepen of tussen troepen/politie en opstandelingen). Daarnaast komen ook kidnapping, mortier- en raketaanvallen en de

vernietiging van infrastructuur regelmatig voor (zie bijgevoegde SRB "Actuele veiligheidssituatie in Centraal-en Zuid-Irak" dd. 20 mei 2010).

De algemene veiligheidssituatie is verbeterd, maar de geografische spreiding van het geweld en het daarbij behorende risico voor burgers is regionaal erg verschillend. In de vijf Centraal-Iraakse provincies blijft de veiligheidssituatie voor burgers nog steeds erg problematisch. In de Zuidelijke provincies is de veiligheidssituatie echter sinds geruime tijd erg verbeterd en is het aantal veiligheidsincidenten en aanslagen laag.

In het zuiden van Irak is het aantal burgerslachtoffers sinds midden 2008 erg gedaald. Ondanks de verbeterde veiligheidssituatie doen sjiietische militante groepen in het zuiden wel een poging om hun netwerken er terug op te bouwen, wat blijkt uit aanslagen die er nog in beperkte mate plaatsvinden. Er zijn echter geen berichten dat het aantal aanslagen opmerkelijk zou zijn gestegen in het Zuiden van Irak sinds januari 2010. Wel werden er op 10 mei 2010 vermoedelijk door Al-Qaeda een aantal gecoördineerde aanslagen gepleegd waarvan enkele aanslagen in het Zuiden die gericht waren op sjiietische burgers. Toch hebben de terreurgroepen die verantwoordelijk zijn voor deze aanslagen veel minder slagkracht dan in het verleden en kan de globale veiligheidssituatie in het Zuiden nog steeds als relatief stabiel worden omschreven.

Ook UNHCR maakte reeds in april 2009 een duidelijk onderscheid tussen de veiligheidssituatie in de vijf Centraal-Iraakse provincies en de Zuidelijke provincies. UNHCR riep toen rekening houdend met het reële risico op ernstige schade voor burgers in de context van het gewapend conflict nog steeds op tot het automatisch bieden van complementaire vormen van bescherming aan Irakezen uit de vijf Centraal-Iraakse provincies doch adviseerde voor Irakezen uit Zuid-Irak een beoordeling van het risico op individuele basis (zie "UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of Iraqi asylum-seekers" van april 2009, p. 18-p. 21).

Uit een analyse van het asielbeleid van andere Europese landen blijkt overigens dat ze actueel geen beschermingsstatus meer toekennen op basis van de algemene veiligheidssituatie in de Zuidelijke provincies van Irak en dat ze de asielaanvragen op individuele basis beoordelen.

U komt uit de stad Basra in Zuid-Irak waar de algemene veiligheidssituatie relatief kalm is. De Commissaris-generaal is gezien hoger vermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers uit Basra in Zuid-Irak actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers uit Basra aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. Bovendien voert u zelf geen elementen aan die zouden wijzen op een individueel risico in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel werpt verzoeker de schending op van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, artikel 1, 2 en 3 van de Uitdrukkelijke Motiveringswet, de materiële motiveringsverplichting en het beginsel van behoorlijk bestuur.

Hij voert aan dat het niet merkwaardig is dat hij over de eigenlijke relaties en contacten van zijn oom met de 'Hezb al Islami' niet meer informatie kon verstrekken aangezien hij zijn oom enkel vervoerde en niet deelnam aan de vergaderingen.

Over de motieven achter de moord op zijn oom stelt verzoeker dat de Commissaris-generaal onredelijke eisen stelt. Hij was immers geen rechtstreekse getuige en kon geen verdere informatie verzamelen bij andere personen dan bij I.A. aangezien hij ondergedoken leefde bij deze laatste.

Verzoeker meent vervolgens dat de Commissaris-generaal op geen enkele wijze zijn verklaringen omtrent zijn identiteit, afkomst en nationaliteit, die door documenten worden gestaafd, ter discussie stelt. Hij voert aan dat het onredelijk is om deze elementen als waarheid aan te nemen om anderzijds geen geloof te hechten aan zijn verklaringen omdat hij geen originele documenten voorlegt.

De bestreden beslissing gaat volgens verzoeker volledig voorbij aan de gedetailleerde informatie die hij kon geven over de soennieten in Basra, de aanslagen, de verkiezingen,....

Verzoeker merkt op dat de bestreden beslissing niet is ingegaan op de nota die zijn raadsman na afloop van het gehoor heeft afgegeven.

2.2. Wat de ingeroepen schending van de motiveringsplicht betreft, heeft de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen tot doel de betrokkene een zodanig

inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij of zij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem of haar verschaft. Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt. Verzoeker betwist echter de motieven van de bestreden beslissing en voert bijgevolg de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat het middel vanuit dit oogpunt wordt beantwoord.

Hoewel kan worden aangenomen dat verzoeker niet elk detail van de activiteiten van zijn oom kent, blijkt dat zijn kennis inzake de samenwerking van zijn oom met de 'Hezb al Islami' beperkt is tot de namen van vijf kaderleden van 'Hezb al Islami' en de functie van twee van deze personen. Van verzoeker, in de mate dat hij stelt te vrezen voor zijn leven omwille van de activiteiten van zijn oom gerelateerd aan de 'Hezb al Islami', mag worden verwacht dat hij gegevens bijbrengt over die activiteiten. Te dezen dient opgemerkt te worden dat verzoeker voorhoudt reeds van voor de val van het regime in 2003 (administratief dossier, stuk 5, p.7) gewerkt te hebben voor zijn oom en dit in de hoedanigheid van chauffeur en secretaris (administratief dossier, stuk 14, p.1, nr. 10.b) of als inner van het geld van elektriciteit die werd opgekocht van zijn (administratief dossier, stuk 5, p.7), evenals dat hij met zijn oom onder een dak woonde. Hij gaf ook aan zelf beroep te hebben gedaan op zijn oom om steun te verkrijgen voor de soennitische gemeenschap in Basra. Verzoekers gebrek aan kennis aangaande dit element van zijn asielrelaas brengt de gegrondheid van zijn aangevoerde vrees in het gedrang, te meer daar uit zijn verklaringen blijkt dat hij een grondige kennis heeft aangaande het reilen en zeilen van de soennitische gemeenschap in Basra. Verzoeker brengt geen elementen aan die de stelling dat zijn oom banden had met 'Hezb al Islami' ondersteunen.

Tevens blijkt dat hij niet aannemelijk maakt dat zijn oom werd gedood omwille van zijn soennitisch geloof of banden met de 'Hezb al Islami' daar hij zich te dezen slechts beroept op verklaringen die (I.A.) van voor hem onbekende getuigen heeft vernomen. Verzoeker, die reeds jaren werkte in een vertrouwensfunctie van zijn oom en derhalve over een ruim netwerk van contacten beschikt gelet op het feit dat zijn oom een welstellend persoon was, heeft echter geen inspanningen gedaan om meer te weten te komen over de omstandigheden van de aangevoerde moord (administratief dossier, stuk 5, p.9) en beroept zich enkel op verklaringen van en stukken ter beschikking gesteld door (I.A.). Het feit dat hij ondergedoken leefde bij (I.A.) kan niet aangenomen worden als reden om zich niet te informeren omtrent de omstandigheden van de moord van zijn oom. Verzoeker informeerde zich zelfs niet bij de persoon die zijn oom jarenlang vergezelde. Tevens legt verzoeker vage verklaringen af aangaande de wijze waarop hij de foto's bekomen heeft van de vermoorde persoon die hij als zijn oom identificeert daar hij zelfs niet weet op welke wijze (I.A.) deze bekwam (*ibid.*). De bestreden beslissing motiveert dan ook terecht dat er omwille van de maatschappelijke positie van verzoekers oom totaal andere redenen aan de grondslag kunnen gelegen hebben van de moord.

Inzake het feit dat verzoeker het soennitisch geloof aanhangt dient te worden vastgesteld dat noch uit zijn verklaringen noch uit de landeninformatie blijkt dat deze religieuze overtuiging op zichzelf een gegronde vrees voor vervolging vormt. Aangaande de situatie van verzoekers familie wordt vastgesteld dat hij zich te dezen weer uitsluitend beroept op stukken en verklaringen van (I.A.). Het is niet aannemelijk dat verzoeker, gelet op het hoger vastgestelde inzake zijn werkzaamheden voor zijn oom en diens maatschappelijke positie, niet via andere kanalen informatie zou kunnen bekomen. Verzoekers gebrek aan initiatief ondermijnt zijn geloofwaardigheid.

Inzake de bijgebrachte documenten is het niet onredelijk om enerzijds te oordelen dat deze zijn identiteit en afkomst uit Basra aannemelijk maken doch anderzijds te stellen dat de andere bijgebrachte stukken, mede gelet op zijn verklaringen dienaangaande, de moord op zijn oom niet aannemelijk maken.

De 'nota' die verzoekers advocaat afgaf houdt louter een eigen beoordeling in van verzoekers verklaringen waarbij verzoekers advocaat aangeeft en argumenteert dat deze verklaringen geloofwaardig zijn en worden ondersteund door bewijsmateriaal. Er worden geen elementen in aangehaald die verzoeker niet zou hebben gemeld. Derhalve diende de nota niet betrokken te worden bij de beoordeling van verzoekers asielaanvraag.

Uit het voorgaande blijkt dat de materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, niet werd geschonden. De bestreden beslissing steunt immers op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen worden genomen.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

Het eerste middel is niet gegrond.

3.1. In een tweede middel werpt verzoeker de schending op van artikel 48/4, artikel 1, 2 en 3 van de Uitdrukkelijke Motiveringswet en de materiële motiveringsverplichting als beginsel van behoorlijk bestuur.

Hij voert aan dat de bestreden beslissing geen motivering bevat inzake 48/4, § 2, b) van de vreemdelingenwet. Volgens verzoeker wordt in de bestreden beslissing geen correcte motivering weergegeven inzake de subsidiaire beschermingsstatus aangezien uit de informatie van het Commissariaat-generaal blijkt dat de situatie qua veiligheid in Basra verdere problemen kent. In het zuiden van Irak zouden sjiitische groeperingen er pogingen ondernemen om hun netwerken terug uit te bouwen hetgeen ook zou blijken uit de aanvallen die er zijn.

Verzoeker werpt op dat in de bestreden beslissing niet werd ingegaan op het gegeven dat er geen intern vluchtalternatief beschikbaar is.

3.2. Waar verzoeker aanvoert dat er geen motivering is aangaande artikel 48/4, § 2, b) blijkt dat verzoeker omwille van de vaststellingen omtrent het aangevoerde asielrelaas geen reëel risico loopt op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing (zie sub 2.2.).

Inzake de toepassing van artikel 48/4, § 2, c) blijkt uit de niet *in concreto* weerlegde landeninformatie, zoals terecht gemotiveerd in de bestreden beslissing, dat er geen sprake is van een ernstige bedreiging van het leven of de persoon van burgers als gevolg van willekeurig geweld in geval van een binnenlands of internationaal gewapend conflict in verzoekers regio van herkomst, *in casu* Basra.

De noodzaak naar een onderzoek inzake een intern vluchtalternatief dient zich niet aan gelet op de vaststellingen inzake verzoekers asielmotieven (zie sub 2.2.).

Het tweede middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig januari tweeduizend en elf door:

dhr. W. MULS,
dhr. R. SANEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. SANEN

W. MULS